

SUPOL ©
ufo-nyt

48. årg. 2006

1. kvartal

Nr. 1

**Hverdagens rumskibe
Det voldsomme univers
Bermuda-trekanten på Bornholm
Erich von Dänikens klippefaste bevis**

Forsiden:

Et "UFO-sommerhus" fotograferet den 5. maj 1974 i skoven mellem Mølen og Nevlunghavn i Norge.

Ufoer i form af "rumskibe" har for længst befolket vores hverdagsrum. Bed et barn i skolen om at tegne et rumskib, og man får ret så kendte former af "flyvende tallerkener" frem mellem de mange stjerner og planeter i rummet. Eller se dig om i din hverdag og læg mærke til, hvor ofte du støder på ordet ufo eller illustrationer med "små grønne" og deres "rumskibe". Ole Henningsen ser nærmere på fænomenet i dette nummer af *UFO-Nyt* i artiklen "Rumskibene" i hverdagen. (Forsidefoto: Rigmor Kalvik/SUFOI Picture Library)

Indhold

Vi er ikke alene – og har aldrig været det	3
Mysteriet om den forsvundne X-15 pilot, 2. del	4
Et univers af tilintetgørelse?	8
Det klippefaste bevis	10
Bornholmer-trekanten	13
"Rumskibene" i hverdagen	14
Rejsen til Månen forandrede hans liv, 1. del	19
Læsertilbud	22
www.ufo.dk og SUFOI's fonde	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2006

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2006:

I 2006 udkommer UFO-Nyt
16. februar, 18. maj, 16. august
og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2006 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2006-2010 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 95 6200 Aabenraa ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Vi er ikke alene – og har aldrig været det

For årtusinder siden opholdt fremmede astronauter sig på vores planet. De dikterede skriftkloge hele sandheden og befalede dem at give denne sandhed uforfalsket videre til fremtidige generationer. Men bedrevidende mennesker manipulerede med sandheden, og der opstod religioner.

Erich von Däniken grundlagde i 1998 foreningen A.A.S. R.A. (Archaeology, Astro-nautics and SETI Research Association). A.A.S. R.A. udgiver tidsskriftet "Legendary Times", som skal sprede budskabet "Vi er ikke alene – og har aldrig været det" – eller Paleo-SETI-hypotesen, som er det nye navn for astro-arkæologien.

Rumvæsner byggede pyramiderne i Egypten, startramper til deres rumskibe og andre kæmpestore bygningsværker, som vi ikke er i stand til at genskabe i dag. De efterlod sig myter, skrifttegn og gådefulde genstande. Og de fremmede tilintetgjorde en del af den da eksisterende menneskehed og avlede en ny menneskeart – måske de første repræsentanter for Homo Sapiens.

Dette er i korthed kernen i den såkaldte fortidsastronaut-teori – en meget populær del af astro-arkæologien. "Vi er ikke alene – og har aldrig været det" er kort sagt kernen i fortidsastronaut-teorien. Ordet "teori" er måske så meget sagt. Hjernesvind er nok en mere korrekt betegnelse, siger videnskaben.

Hjernesvindet tog fart i 1968, da Erich von Dänikens første bog om guderne fra rummet udkom. Siden da har han udgivet 26 bøger på 32 sprog, medvirket i tv-serier og et par dokumentarfilm og åbnet oplevelsescenteret "Mystery Park" i

Schweiz. Mere end 63 millioner eksemplarer er der solgt af Erich von Dänikens bøger. Det vidner om stor interesse for hans "teorier". Kan så mange mennesker tage fejl?

I dette og i det næste nummer af *UFO-Nyt* ser vi nærmere på Erich von Däniken. I nærværende *UFO-Nyt* går Ole Henningsen tæt på et af von Dänikens "beviser", som netop har været debatteret på internettet.

I næste nummer af *UFO-Nyt*, som udkommer i maj, sætter vi bl.a. fokus på en ny bog, der påstår, at Erich von Däniken og andre astro-arkæologiske skribenter som Graham Hancock og Zecharia Sitchin ikke er specielt originale, men i høj grad har ladet sig inspirere af en horror-forfatters historier og blot bygger videre på tanker og tro, der begyndte at tage form i begyndelsen af 1900-tallet.

AF KIM MØLLER
HANSEN

Mysteriet om den forsvundne X-15 pilot

2. del

(Fortsat fra *UFO-Nyt* nr. 4, 2005)

En X-15 er netop afsendt fra "moderskibet", et B-52 bombefly. Fotograferet i 1959.

(Foto: NASA)

AF CURTIS PEEBLES

"Sandhed" kontra facts

Bortførelsehistorien om Gene May viser klart "observations" rolle i ufo-myten. I 1940'erne og 1950'erne, da ufo-trossystemet opstod, var Air Force rapporter og dokumenter fra andre instanser stempelt som hemmelige. Derfor var de observationsrapporter, som troende indsamlede, de eneste tilgængelige beviser. Sådanne vidnesbyrd om, hvad vidnerne havde set og oplevet, måtte vurderes ud fra subjektive kriterier som vidnets status, troværdighed og "seriøsitet".

Observationer, der blev vurderet til at være "ægte" flyvende tallerkner, blev så samlet og publiceret i de troendes bøger som "beviser" på, at flyvende tallerkner var interplanetare rumskibe. Dette var standarden for bøger publiceret i begyndelsen af 1950'erne og helt ind i 1970'erne.

Når dokumenteret materiale antydede, at observationen skyldtes en fejltagelse, ikke havde fundet sted som beskrevet eller var fuldstændig opspind, blev det ignoreret eller forkastet af de troende. Hvis der manglede bevismaterialer, kunne forfatteren hævde, at årsagen var flyvevåbnets sløring af sagen. Sløringen betød også, at de troende havde en undskyldning for ikke at efterforske en observation til bunds.

Flyvevåbenet havde jo fjernet alle beviser og fået vidner til at tie. Derfor var der ingen grund til at udføre en efterfølgende undersøgelse af en rapport.

Ovenstående gælder også for sagen om den forsvundne X-15 pilot. Dr. Wood fik fortalt historien om Gene Mays bortførelse af en kollega ved Vandenberg AFB. Wood vurderede kilden til at være "meget pålidelig", da denne efter sigende kendte Gene May godt. Dr. Wood var ansat ved Douglas ligesom May. Wood kunne have fulgt op på bortførelsehistorien ved at ringe til firmaets hovedkvarter og spørge om Mays engagement i X-15 programmet. Han kunne også have ringet til NASA Flight Research Center eller Edwards AFB og bedt om optegnelser af Mays X-15 flyvninger. Men det ser ud til, at dr. Wood ikke gjorde nogen af disse ting. Han accepterede simpelthen kildens beretning og fortalte dr. McDonald om den.

Mere end et halvt århundrede efter ufo-mytenes fødsel er både verden og troen på flyvende tallerkner meget anderledes. De ufo-relaterede dokumenter i Blue Book-arkiverne såvel som dem hos FBI, CIA, NSA og andre organisationer er nu tilgængelige. Freedom of Information Act (en lov der siger, at ingen informationer må hemme-

ligholdes over for borgerne) har nu været gældende i omkring 30 år, og 25-års reglen tillader enhver person at bede om frigivelse af gammelt, tidligere hemmeligtstempelt materiale. Afslutningen på Den kolde Krig betyder også, at mange emner, som tidligere blev anset for at være for følsomme, nu diskuteres åbent på begge sider. [8]

De samme fundamentale ændringer har også fundet sted inden for myten om flyvende tallerkner. I midten og hen imod slutningen af 1970'erne begyndte den traditionelle mytologi at blive erstattet af historier om nedstyrkede tallerkner, kvæglemlæstelse, underjordiske baser, hemmelige alliancer, kopiering af alienteknologi, bortførelser og hybrider, misinformation, fri energi og folk, der lakkede hemmelig information. Roswell-episoden blev centrum for det nye trossystem omkring flyvende tallerkner, mens myten om luftvåbnets sløring blev erstattet af MJ-12 og myten om en skyggeregering. Dr. Wood er selv en del af denne udvikling, da han nu er en af de største fortalere for MJ-12 dokumenterne, som i virkeligheden er falske.

På trods af denne fundamentale ændring af mytologien er øjenvidner stadig det primære bevis for de troende. Faktisk er de i mange tilfælde det eneste acceptable be-

vis. Hvis øjenvidnet modsiges af videnskabelige analyser, historiske optegnelser eller andre håndgribelige beviser, så er det øjenvidnet, man bør tro på. Øjenvidnets "sandfærdige" beretning opretholdes over for fakta. Sådanne observationsrapporter bliver verdslige versioner af religiøse mirakelhistorier. [9]

Denne holdning er fortsat gennem tre årtier, efter at dr. Wood fortalte dr. McDonald om X-15 bortførelsen. Da Druffel researchede til sin bog, talte hun med dr. Wood. Han forsynede hende med mere information om sagen, men Druffel gjorde aldrig noget forsøg på at efterprøve historien. Endnu engang syntes det, som om kilden kunne betragtes som værende pålidelig. Episoden var blevet sløret, og dermed var der ingen grund til yderligere research.

En mulig årsag til den ukritiske accept af sådanne øjenvidnerapporter blev tydelig via kommentarer fra personer involveret i "exopolitik" [10]. Den første af disse kom fra dr. Michael Salla under en debat på hjemmesiden "UFO Update" angående gyldigheden af Robert Lazars påstand om at have set erobrede flyvende tallerkner. I et svar til et indlæg fra dr. Bruce Maccabee, skriver dr. Salla:

"Hvordan skal vi finde ud af, hvad der sker med SAP/CAP's, hvis vi ignorerer de meddelere, som fortæller os, hvad der sker, bare fordi vi ikke kan bekræfte deres skolepapirer eller et eller andet vilkårligt kriterium, som en karrig researcher gør til det altafgørende? Man forledes til at tro, at de udfører

'ordentlig videnskab' ved at hæve niveauet for beviser så højt, at kun de meddelere, der opfylder alle kriterier, kan blive troet. Hvis dette skal være fremgangsmåden, udelukker man vidner som Lazar, og alt hvad der bliver tilbage, er personer som tidligere FAA Air Chief John Callahan med nogle optegnelser om radarsporinger af hurtigtflyvende ufoer omkring en japansk jumbojet og beviser, som regeringen ikke ønskede, at FAA undersøgte seriøst. Hvis det er den slags hårde beviser ifm. pålidelige meddelere, som vil blive generelt accepteret, så vil denne form for ufo-forskning udvikle sig meget, meget langsomt og miste initiativrige forskere, som er i stand til at forstå, hvad der foregår i SAP's/CAP's håndtering med ETV/EBE forskning, og i stigende grad blive irrelevant for den generelle offentlighed, som søger svar på, hvad der sker." [11]

Sallas indlæg viser, at alle "gode" vidner ikke havde nogen beviser, der underbygger deres historier. Derimod har de vidner, som kan dokumentere, hvem de var, og hvad de har set, kun haft ordinære observationer, der ikke er meget forskellige fra dem, man indsamlede for et halvt århundrede siden.

En langt mere ødelæggende indrømmelse fremkommer i et essay, placeret på Alfred Lambremonte Webres hjemmeside. Han beskriver sig selv som "... forfatter, jurist (medlem af District of Colombia Bar), fredsforkæmper, miljøaktivist, rumaktivist og kendt som den person, der grundlagde exopolitik."

Essayet med titlen "Exopolitisk

gennemgang af Peter Jennings populære tv-show 'At se er at tro', var skrevet af "PJ. Exopolitisk Rådgiver og Researcher". I essayet noterer "PJ," at udsendelsen "dekonstruerede" påstandene om Roswell (det vil sige, at den accepterede, at vragresterne var fra en Mogul-ballon). Han tilføjer: "Uden Roswell eller andre lignende nedstyrtninger er der ingen beviser for en hemmelig regering" [12]. Dvs. at uden Roswell eksisterer ikke blot påstandene om en hemmelig regering ikke mere, men hele grundlaget for den exopolitiske myte forsvinder. Ikke nok med det: Ufologien fra de seneste tre årtier fremstår også som en ekspanderende spiral af fantasi, vildfarelser, fejltagelser, fupnumre og ønsketænkning. Denne spiral bringer os også tilbage til historien om bortførelsen af Gene May.

Gene Mays livsforløb

Da dr. Iliff så tilbage på den historie, han havde hørt ved Giant Rock, havde han denne kommentar:

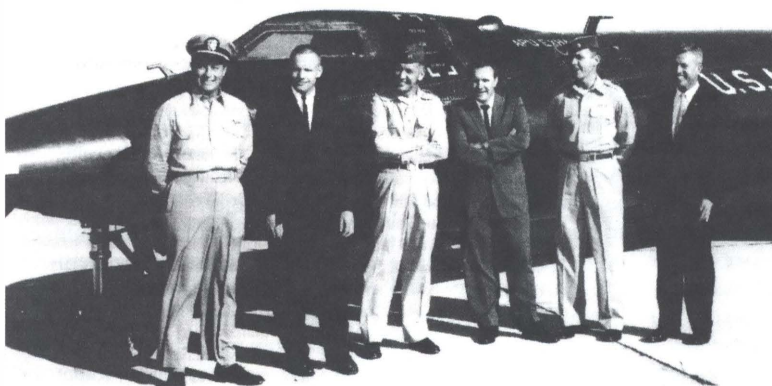
"Jeg var forbløffet over, at nogen kunne fortælle en så absolut løgn, når det var så let at tjekke hans påstande."

Da X-15 programmet startede i 1954, var det blot det seneste i en serie af eksperimentelle fly. Dette ændrede sig med Sovjetunionens opsendelse af den første satellit, Sputnik 1, den 4. oktober 1957. I det politiske klima efter opsendelsen af Sputnik 1 blev X-15 "Amerikas første rumskib", og programmets ingeniører fandt pludselig sig selv i rampelyset som følge af

NASA's flåde af eksperimentalfly fotograferet i 1993. Fra venstre mod højre ses: X-15, F-18, SR-71, X-31 og X-29. (Foto: NASA/Dutch Slager)

De første X-15 piloter. Fra venstre: Forrest Peterson (Flåden), Neil Armstrong (NASA), Robert Rushworth (Flyvevåbnet), John McKay (NASA), Robert White (Flyvevåbnet), Joe Walker (NASA).

pressens øgede opmærksomhed. Da den første X-15 rullede ud af hangaren den 15. oktober 1958, var det en pressebegivenhed. Til stede var vicepræsident Richard M. Nixon, ledende personer fra flyvevåbnet, NASA og North American Aviation, såvel som X-15 piloterne A. Scott Crossfield (North American), kaptein Robert White (Flyvevåbnet) og Joe Walker (NASA). [13]

Da X-15 flyvningerne begyndte i juni 1959, var pressen til stede på Edwards AFB for at dække begivenheden. Foruden dækning i aviser og tv blev der udgivet bøger om programmet i de tidlige 60'ere. En af dem var *X-15 Diary* (X-15 Dagbogen) skrevet af Richard Tregaskis. Den blev publiceret i 1961 og beskriver Tregaskis' dag-for-dag-førstehåndsobservationer og de oplevelser, han havde under dækningen af X-15 programmet. Han kunne tale med piloterne, ingeniørerne og andet personel. Han beskriver målene, hvad man opnåede, og de problemer man oplevede. [14]

Ovenstående viser, at der var en bemærkelsesmæssig høj grad af åbenhed omkring X-15. Planerne for flyvninger, logbøger, debriefing af piloter og andre interne dokumenter for hver flyvning var tilgængelige for alle. Som dr. Iliff senere bemærkede, var det kun nogle få af de aeronautiske data, som blev hemmeligholdt dengang. Disse data er siden frigivet, og der er i dag ingen hemmeligholdelse eller eksportkontrol med informationer om X-15 programmet.

I årene efter at X-15 programmet sluttede i 1968, er adskillige bøger udgivet. Bl.a. X-15 piloten Milton O. Thompsons bog *At The Edge Of Space*, Robert Godwins *X-15 The NASA Mission Reports* og Dennis R. Jenkins og Tony R. Landis *Hypersonic: The Story of the North American X-15*. Disse og andre senere bøger om X-15 flyet indeholder også fly-logbøgerne for de 199 missioner. De fortæller om datoer og piloternes navne, såvel som den hastighed og højde X-15 opnåede

ved hver flyvning. *Hypersonic* giver ikke blot disse oplysninger, men også navnene på B-52 piloterne og de operatører, der var ansvarlige for affyringsanordningen, piloterne i hjælpeflyene og NASA 1-kontrolløren på jorden ved hver flyvning.

Hvis dr. Wood, Druffel eller læserne af *Firestorm* havde tjekket nogen af disse kilder, ville de have opdaget, at Gene May ikke er nævnt i nogen af dem i forbindelse med X-15 programmet. May har aldrig deltaget i nogen pressekonference. Han holdt aldrig en tale eller gav interviews, fløj aldrig et hjælpefly, var aldrig om bord på et af de B-52 fly, der bar affyringsramperne, har aldrig arbejdet som NASA 1, og fløj aldrig nogensinde et X-15 fly.

Gene May blev født den 28. september 1904, kun et år efter brødrene Wrights første motordrevne flyvning. May blev med tiden en erfaren pilot i rutefly. May fik arbejde ved Douglas Aircraft Co. som testpilot i 1941. I løbet af de næste 5 år testfløj han A-20, A-26, det lette bombefly XB-42, AD-1 flådeangrebsflyet, de militære transportfly C-74 og C-54 og DC-6 ruteflyet. [15]. Han havde ry for at være i stand til at fornemme selv de mest hårfine træk ved et flys opførsel og være i stand til at forklare dem til ingeniørerne i et sprog, som de forstod. Han var også klog nok til at vide, hvornår det var tid til at stoppe. I de sene 40'ere havde han omkring 10.000 flyvetimer.

May blev derefter valgt som testpilot for Douglas D-558-I Sky-streak. Dette var et flådesponsoreret jetdrevet eksperimentalfly designet til at flyve tæt på Mach 1. May var

Neil Armstrong i cockpittet på en X-15, fotograferet i 1960.
(Foto: NASA)

Gene May var bl.a. testpilot på det lette bombefly Douglas XB-42 "Mixmaster".
(Foto: USAF Museum Photo Archives)

nu 42 år og bedstefar. I alt foretog han 121 flyvninger i Skystreak, inklusive flyets eneste overlydsflyvning den 29. september 1948. Dette var dagen efter hans 44 års fødselsdag. [16]

Han var også involveret i de indledende testflyvninger af Douglas D-558-II Skyrocket. Dette fly anvendte både en jetmotor og en rakettmotor og var designet til at flyve hurtigere end Mach 1. Selv om begge fly havde de samme betegnelser, var der tale om to komplet forskellige design. Skystreak havde lige vinger og en kort cylinderformet krop. Skyrocket havde en lang projektilformet krop med V-formede vinger, bagudrettet haleror og stabilisatorer. May foretog i alt 133 testflyvninger i Skyrocket. Hans sidste testflyvning fandt sted den 1. december 1949 i en D-558-II.

Der er forskellige versioner af, hvorfor May i en alder af 45 år stoppede med testflyvninger. Den mest udbredte er, at han ikke kunne klare de fysiske tests og derfor ikke kunne fortsætte testflyvningerne. En anden forklaring er, at May havde gjort så mange farlige ting, mens han arbejdede for Douglas, at han følte, at hans held var ved at løbe ud. May fortsatte med at arbejde for Douglas Aircraft Co. i adskillige år. Han blev chef for Flight Operations ved Douglas' Tulsa Oklahoma afdeling, hvor B-47'ere blev bygget under licens fra Boeing. Ifølge en tidsskriftsartikel blev May ansvarlig for at tjekke B-47'erne. Dette omfattede dog ikke rigtig testflyvning, men nærmere et simpelt rutinetjek af flyene.

May forlod Douglas omkring 1953 og blev vicedirektør i Superior Cutter Co., som fremstillede forskellige typer skæreværktøj. I 1957 arbejdede May for R.J. Polk. Han forlod Polk omkring 1959 og vendte tilbage til et job som pilot for Alamo Airways i Las Vegas. Han døde den 5. december 1966 i en alder af 62 år.

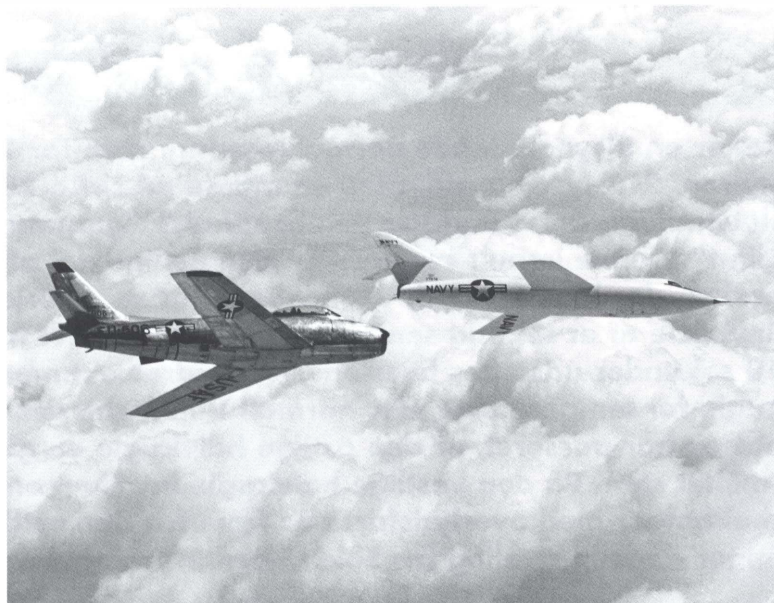
Kilde:

Magonia nr. 88, maj 2005/Oversættelse: Peder Schultz & kmh

Referencer:

(Tidligere referencer blev bragt i *UFO-Nyt* nr. 4, 2005)

8. I september 1998 deltog jeg i

Douglas D-558-II Skyrocket med en F-86 i halen.
(Foto: NASA)

et historisk seminar omkring U-2 overflyvningerne. Blandt talerne var: en tidligere CIA U-2 pilot, CIA, flyvevåbnet og Lockheed personale involveret i programmet og en pensioneret oberst fra det sovjetiske luftforsvar.

9. "Conspiracy? Kecksburg UFO" The History Channel, 6. marts 2005. I udsendelsen blev der fremlagt papirer, som gjorde det muligt at beregne objektets rute ud fra et par fotografier. Fotografierne og beregningerne viste ikke alene, at observationen omhandlede et meteor, men også dets bane. Disse videnskabelige beviser blev afvist af de "troende", da de stred mod en 40 år gammel øjenvidnerapport.

10. Exopolitik er et relativt nyt begreb. Exopolitik (ikke-jordisk-politik) er politikker ifm., hvad der skal ske, hvis der findes ikke-jordisk liv, og vi er i stand til at kommunikere med det. Se bl.a. <http://www.exopolitics.org/>

11. "Re: UFO Whistleblowers & Special Access Programs", Tue, 22 Feb 2005 12:59:07 - 1000. <http://www.virtuallystrange.net/ufo/updates/2005/feb/m23-014.shtml>
SAP = Special Access Program (Program med særlig tilgang)
CAP = Controlled Access Program (Program med kontrolleret tilgang)
ETV = Extraterrestrial Vehicle (Ikke-jordisk fartøj)
EBE = Extraterrestrial Biological Entity (Ikke-jordisk biologisk enhed)

12. P.J. "Exopolitical review of Peter Jennings Primetime TV show "Seeing is Believing." http://exopolitics.blogspot.com/exopolitics/2005/03/exopolitical_re.html

13. "X-15 Stars In Roll-Out, Then Goes To Work" *Los Angeles Skywriter* (24. oktober 1958) side 3. Nyhedsbrev for North Americans afdeling i L.A.

14. Richard Tregaskis, *X-15 Diary, The Story of America's First Space Ship*. (New York: E.P. Dutton, 1961). Tregaskis er også forfatter til *Gaudalcanal Diary*. Andre bøger om X-15 udgivet i de tidligere 1960'ere er X-15 pilot Scott Crossfields *Always Another Dawn*. Jules Bergmans *Ninety Seconds to Space* and Myron Gubittz *Rocketship X-15*.

15. Dette alene burde have været et oplagt bevis på, at Gene Mays bortførelseshistorie var falsk. May var testpilot hos Douglas. X-15 blev bygget af North American Aviation.

16. Scott Libis, *Douglas D-558-I Skystreak* (Simi Valley, California: Naval Fighters Number Fifty-six, 2001) side 34, 35, 44-46. Yderligere informationer fremskaffet af Scott Libis. Mens Gene May blev født i 1904, var de virkelige X-15 piloter født næsten 20 år senere. Scott Crossfield og Joe Walker blev begge født i 1921, John McKay og Forrest Peterson i 1922 og Robert White i 1924. Neil Armstrong og Bill Dana var de yngste X-15 piloter, begge født i 1930.

Et univers af tilintetgørelse?

Det er en tilsyneladende normal torsdag. Men for 211 år siden gik en stjerne, 211 lysår borte, med en masse på cirka 20 gange Solens, ind i sit slutstadium. Derved afgav den et såkaldt "gamma-burst" eller "gamma-glimt". Denne impuls rammer nu den østlige del af Jordkloden. De mennesker, der kigger opad, vil måske nå at se, hvorledes himlen farves grøn. Brøkdele af et sekund senere er alt levende i det fri tilintetgjort. I de næste 10 sekunder udsættes hver eneste kvadratcentimeter af den østlige halvkugle for temperaturer, der normalt kun forbindes med atomvåben. Da impulsen har passeret, er den østlige halvkugle en glødende, livløs ørken af smeltet sten. På den vestlige halvkugle har livet endnu en kort frist, inden chokbølger med overlydsfart når frem fra den østlige del af kloden. Derefter følger dødelig stråling fra Solen, fordi ozonlaget er blevet flået af Jorden.

AF PEDER SCHULTZ

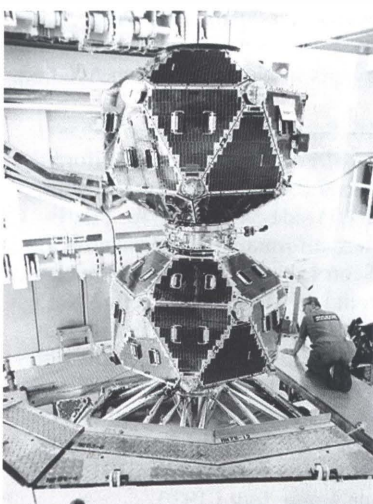
Ovenstående er en realistisk beskrivelse af, hvad der ville ske, hvis Jorden blev ramt af et gamma-glimt fra en stjerne i Mælkevejen. Opdagelsen af gamma-glimtene går tilbage til opsendelsen af den amerikanske Vela-satellit i 1967. Det primære formål med Vela-satellitten var at undersøge, om Sovjetunionen foretog hemmelige atomtest i verdensrummet. Kort efter opsendelsen opfangede Vela-satellitten da også impulser af gamma-stråling, som i teorien kunne stamme fra atombomber. Men beregninger viste hurtigt, at glimtene ikke havde deres kilde i nærheden af Jorden. Man skønnede i første omgang, at de måtte stamme fra udkanten af Solsystemet – og dermed var Sovjetiske våben-tests udelukket.

Men det vakte naturligvis astronomernes interesse, hvad der var kilden til disse gamma-glimt. Der blev derfor opsendt flere satellitter med det formål at studere gamma-glimt, herunder Compton Gamma-Ray

Observatory i 1991. Satellitterne gav en mængde informationer, som i høj grad overraskede forskerne. For det første stod det klart, at gamma-glimtene ikke kom fra udkanten af Solsystemet, men havde deres oprindelse væsentligt længere borte. I første omgang antog man derfor, at de kom fra andre stjerner i Mælkevejen. Men også denne antagelse viste sig at være forkert. Gamma-glimtene kom fra andre galakser! De gamma-glimt, man registrerede, havde altså rejst millioner af lysår igennem Universet. Og det stod dermed klart, at gamma-udladningerne måtte stamme fra eksplosioner af umådelig styrke – de voldsomste eksplosioner siden Big Bang. Man beregnede, at hvis menneskeheden skulle fremkalde et gamma-glimt af denne styrke, ville det kræve en atombombe større end hele Solsystemet. Flere forskere har forsøgt at udtænke et scenario for oprindelsen af gamma-glimt. De fleste forskere hævder i dag til en af to teorier.

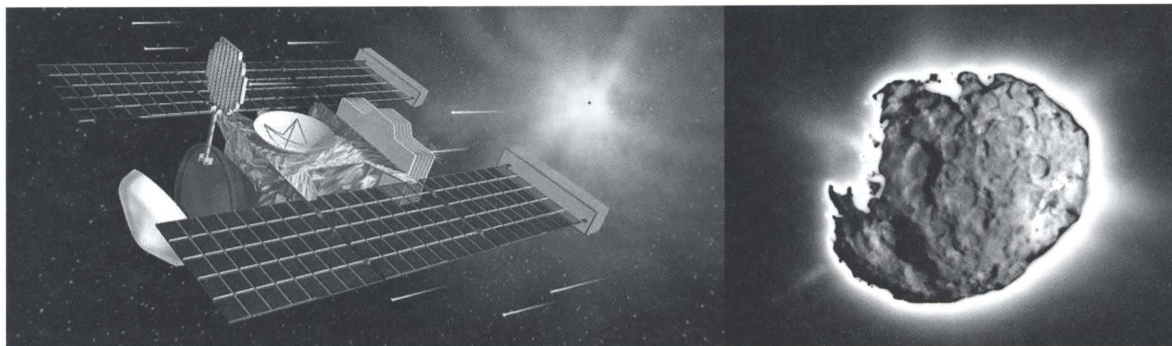
Den første teori omhandler de processer, der finder sted, når meget store stjerner går ind i slutfasen af deres eksistens. Stjernen vil svulme voldsomt op, og derpå vil følge en gigantisk eksplosion, hvor det yderste af stjernen sprænges bort og slynges ud i verdensrummet. Den resterende kerne af stjernen vil derpå kollapse til et sort hul. Som bekendt besidder et sort hul en gravitationsstyrke, der overgår alt andet i Universet. Denne tyngdekraft indvirker på den enorme masse af materie, som blev sprængt bort fra stjernen, inden den kollapsede. I teorien skulle det betyde, at denne masse vil begynde at rotere omkring det sorte hul. Rotationshastigheden øges konstant, indtil den nærmer sig lysets hastighed. Når dette sker, vil den enorme mængde materie omdannes til energi på meget kort tid, og det fører til en gigantisk eksplosion. I en atombombe er det kun få kg materie, som omsættes til energi i eksplosionen. Men her er der tale om

Vela 5A/B satellitten før opsendelsen.
(Foto: Los Alamos National Laboratory)

Compton Gamma Ray Observatory

Compton Gamma Ray Observatory var det andet i rækken af NASA's Great Observatories. Compton var med sine 17 tons den hidtil største astrofysiske last, da den blev opsendt den 5. april 1991 om bord på rumfærgen Atlantis. Compton endte sin mission ved at brænde op som planlagt i Jordens atmosfære den 4. juni 2000. Compton sporede mere end 2.600 gamma-glimt og overbeviste astronomerne om, at gamma-glimt foregår over alt i Universet. Compton opdagede hundredvis af kilder til gamma-stråling. Den sporede gamma-stråling fra sorte huller, eksploderende stjerner og fra vores egen stjerne, Solen. Data fra Compton har givet astronomer værdifulde oplysninger om, hvordan sorte huller kan udløse massive strømme af røntgen-stråler og gamma-stråler med hastigheder nær lysets. Flere end 100 astronomer brugte hvert år Compton Gamma Ray Observatory til at indsamle data, hvilket har resulteret i mere end 2.000 videnskabelige artikler.

Dette billede af kometen Wild 2 er lavet ved at sammensætte en lang række fotos taget af et kamera om bord på Stardust rumsonden den 2. januar 2004, da Stardust passerede kometen. Wild 2 har en diameter på omkring 5 km.

(Tegning og foto: NASA)

en masse, mange gange Solens, og dette kunne være kilden til et gamma-glimt.

Den anden teori om gamma-glimtenes oprindelse peger på neutronstjerner. De har mange egenskaber, der adskiller dem fra stjerner, som vores sol. En af egenskaberne er, at neutronstjerner har en "kritisk masse" – hvilket betyder, at der er en definitiv grænse for, hvor store de kan blive uden at blive ustabile. Men hvis man nu antager, at to neutronstjerner, som begge er tæt på den kritiske masse, kolliderer, vil der opstå en ekstrem ustabil masse. En umådelig mængde materie omdannes på kort tid til energi og ender i en kolossal eksplosion.

Uanset, hvilken af de to teorier om gamma-glimtenes oprindelse der er den rigtige, så kommer man ikke uden om, at eksistensen af gamma-glimtene har meget stor betydning for spørgsmålet om Panspermia-teorien. Ifølge denne teori er liv i form af bakterier eller bakterie-lignende organismer almindeligt forekommende. Teorien er egentlig ret gammel, men blev i lang tid ikke taget alvorligt. Dette har ændret sig meget i de seneste år. Således har NASA opsendt Stardust-satellitten med det formål at flyve igennem støvskyen fra kometen Wild 2. Formålet var bl.a. at undersøge, om støvet indeholdt bakteriesporer. Da kometer er nogen af de ældste objekter i Universet, vil eksistensen af mikroorganismer i dem i høj grad underbygge Panspermia-teorien.

Man ved nu, at livet på Jorden opstod stort set, så snart betingelserne for liv var til stede. At livet skulle være opstået på Jorden, modsiges af ren statistik. I teorien burde naturen have brugt adskillige hundrede millioner af år på at eksperimentere med kemiske forbindelser, inden noget så komplekst som liv ved et tilfælde er opstået. Meget tyder altså på, at livet kom til Jorden som mikroorganismer.

Mange vil måske have svært ved at forstå, hvordan bakterier skulle kunne overleve den lange rejse igen-

nem rummet. Men bakterier er både en særdeles hårdfør livsform, og bakterier er i teorien udødelige, da de ikke kan dø af alderdom. Forskere bliver konstant overrasket over bakteriers evne til at overleve stort set overalt. Man har således fundet en bakterie, der kan leve og formere sig ved en temperatur på 130 grader celsius. En af grundene til, at bakterier ville kunne overleve i verdensrummet, er deres evne til at danne sporer. Når en bakterie opfatter, at den er i et fjendtligt miljø, vil den danne en hård skal og gå i koma. I den form kan den eksistere meget længe, indtil den sanser, at den er i et miljø, hvor den kan formere sig. Så opløser den skallen og bliver igen aktiv. Den ovennævnte bakterie vil danne sporer allerede ved 85 grader celsius.

Når man sammenholder Panspermia-teorien med den kendsgerning, at vi nu ved, at planeter ikke er noget enestående, men synes at forekomme jævnt fordelt i Universet – så burde der i teorien eksistere mange planeter med liv. Hvis livet findes i de ældste objekter i Universet, burde bakterier også være almindelige over store dele af Universet. Dette er måske blevet bekræftet af spektralanalyser af skyer af kosmisk støv, som antyder, at meget af dette støv indeholder en stor mængde af små hule partikler. Dette kan meget vel være bakteriesporer, hvor bakterien omgivet af en hård skal – målt på så stor afstand – kan fremstå som værende en hul skal. I teorien burde en stor del af de eksisterende planeter dermed blive udsat for en regulær regn af mikroorganismer fra rummet.

Jorden modtager dagligt omkring 100 tons materiale fra rummet. Noget af det i form af meteoriter, men det meste i form af kosmisk støv. NASA har ved hjælp af meget højt flyvende balloner forsøgt at indsamle prøver af dette støv, inden det blev blandet med støv fra Jorden. I nogle af disse prøver fandt man faktisk bakteriesporer. Men da NASA altid er meget konservativ i sådanne sager, har man

ikke officielt erklæret, at ET er landet på Jorden i form af bakterier. En af grundene kan være, at man har fundet svampesporer i den øvre atmosfære. De er med sikkerhed af jordisk oprindelse, så de viser, at organisk materiale kan blive ført op i stor højde ved naturlige processer.

Alt i alt burde det altså være stor sandsynlighed for liv på andre planeter. Men det er her, at gamma-glimtene kommer ind som en meget vigtig faktor – måske den vigtigste faktor for teorien om ikke-jordisk liv.

Man har indtil nu registreret cirka 2.000 gamma-glimt. Og det er svært at overdrive, hvor ødelæggende blot et enkelt af disse gamma-glimt kan være. Et gamma-glimt kunne i teorien tilintetgøre stort set alt liv, der måtte være i en galakse. Dertil kommer en uheldig statistisk faktor. Der vil være størst sandsynlighed for at finde planeter med liv dér, hvor koncentrationen af stjerner er størst. Men uheldigvis er der også størst risiko for et gamma-glimt dér, hvor stjernekoncentrationen er størst. Så selv hvis vi antager, at liv er forholdsvis sjældent i Universet, så kan et enkelt gamma-glimt betyde tilintetgørelsen af livet på titusinder af planeter. Selv de mest hårdføre bakteriesporer vil bukke under for disse massive energiuudladninger.

Man kunne således fristes til at sige, at det nærmest synes, som om Universet søger at sterilisere sig selv for eventuelt liv.

Det eneste positive ved disse gamma-glimt er, at de vil gøre det muligt for astronomer at opdage objekter, som under andre forhold ville være umulige at observere. Et gamma-glimt, der kommer fra en galakse mange millioner lysår borte, vil virke som en slags "kosmisk blitz-pære", der gør mange objekter mellem Jorden og gamma-glimtets oprindelse synlige. Så gamma-glimtene kan altså bidrage til større forståelse af Universet, så længe de blot ikke optræder i vores galakse.

□

Det klippefaste bevis

I Erich von Dänikens bøger vises et hulemaleri med et svævende objekt på himlen og en astronaut nedenunder. Hvor godt er dette "bevis"?

AF OLE
HENNINGSEN

Var guderne astronauter?

Beretninger om usædvanlige observationer af fænomener på himlen har siden tidernes morgen været fortalt og nedfældet. Mange mennesker er overbevist om, at besøgende fra andre planeter står bag flere større imponerende bygningsværker og fremskridt samt opfindelser i fortidens civilisationer på Jorden. Vore forfædres guder var i virkeligheden rummennesker.

En af denne teoris største fortalere er den nu 70-årige schweizer Erich von Däniken, der i de seneste 40 år har skrevet bøger, produceret film- og tv-serier. Erich von Dänikens 26 bøger er oversat til 32 sprog, og det samlede oplag overstiger 60 millioner eksemplarer.

Seneste skud på stammen af von Dänikens aktiviteter er etableringen i 2003 af oplevelsescentret "Mystery Park" i Interlaken i Schweiz, hvor denne teori også promoveres

og er hovedtemaet i udstillinger, film, foredrag m.v.

Det er efterhånden sjældent, at von Däniken diskuterer i seriøse ufo-kredse. Men naturligvis forfægtes hans teorier i mange indlæg på internettet, hvor også hans "beviser" florerer.

For nylig blev der i bl.a. en tysk ufo-nyhedsgruppe på internettet spurgt til et af Erich von Dänikens beviser for fortidsastronauter, nemlig et såkaldt hulemaleri fra Fergana i Uzbekistan.

Og det vakte bestemt min opmærksomhed, fordi den sag havde jeg undersøgt og dokumenteret for 30 år siden.

Erich von Däniken i København

Tilbage i 1972 besøgte Erich von Däniken København og holdt et yderst velbesøgt foredrag i forbindelse med lanceringen af en af hans bøger.

Tidligere på dagen havde jeg lejlighed til at interviewe ham, og jeg spurgte bl.a. til dette tilsyneladende "klippefaste" bevis, der både var at se i hans bog "Fortids Gåder... Fremtids Virkelighed" bind 2, samt i hans film af samme navn.

Erich von Däniken i København 1972.
(Foto: Ole Henningsen)

Erich von Däniken har sin egen hjemmeside: www.daniken.com/e/index.html.
(Foto: Tatjana Ingold)

Læs mere om oplevelsescentret "Mystery Park" på www.mysterypark.ch.

Astronaut på hulemaleri?

Hulemaleriet viser tilsyneladende et væsen i rumdragt stående med et objekt svævende henover. Det ligner nærmest en scene fra en science-fiction film.

Erich von Däniken var ikke særlig meddelsom om denne specifikke sag, men fortalte mig dog, at han havde modtaget et foto af hulemaleriet fra den russiske forsker dr. Zaitsev. Da jeg efterspurgte yderligere detaljer om hulemaleriet, bad han mig til sidst om senere at skaffe yderligere oplysninger om sagen hos hans sekretær og henviste i den forbindelse til østrigeren Peter Krassa.

Da jeg på et tidspunkt fik fremskaffet et klip af hulemaleriet fra Erich von Dänikens film, overlod jeg efterforskningen af sagen til en af mine gode venner, Svend Aage Iversen. Han var i forvejen involveret i forskelligt fotoarbejde og undersø-

I bogen "Fortids Gæder... Fremtids Virkelighed 2" (Strube, 1972) var venstre halvdel af dette foto gengivet og forsynet med følgende undertekst:

"Dette hulemaleri blev fundet af dr. Vjatscheslav Saizew ved Fergana i Usbekistan. Astronauten holder i hænderne en plade helt svarende til dem, der blev fundet i hundredvis i Baian Kara Ula."

Hele fotoet er gengivet i Erich von Dänikens bog "Min verden i billeder", Strube 1973.

Fergana-området befinder sig længst mod øst i Uzbekistan tæt på grænsen til Kirgistan. (Kort: Henrik Klinge Pedersen)

gelse af visse sager for SUFOI.

Svend Aage Iversen henvendte sig i juni 1975 til den danske ambassade i Moskva med en kopi af fotografiet af hulemaleriet og bad om deres hjælp til at få verificeret, at der i det hele taget eksisterede et sådant hulemaleri. Og det gjorde der ikke!

Ukendt for specialisterne

I et brev dateret den 27. august 1975 svarede Kgl. Dansk Ambassade i Moskva, underskrevet af ambassade-sekretær Chr. Faber-Rod:

"Som svar på Deres brev af 4. juni d.å. sender ambassaden nedenfor i sin egen oversættelse et brev modtaget fra Institutet for Arkæologi under Sovjetunionens videnskabelige Akademi:

Som svar på Deres brev af 25. juni 1975 kan jeg meddele, at helleristninger, mæge til afbildningen på det til Institutet for arkæologi, Videnskabernes Akademi, USSR, fremsendte foto er ukendte for vore

specialister i mellemasiatisk arkæologi i Fergana-området. Desuden er den givne tegnings tilhørsforhold til arkæologiens fagområde meget tvivlsom.

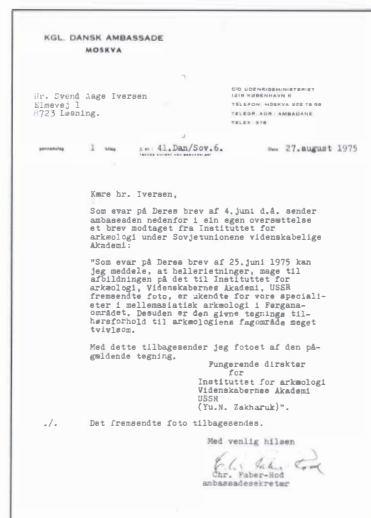
Med dette tilbagesender jeg fotoet af den pågældende tegning.

Fungerende direktør for Institutet for arkæologi Videnskabernes Akademi USSR (Yu. N. Zakharuk)"

Denne klare afvisning satte naturligvis skub i en henvendelse til Erich von Däniken, der i et brev af 10. oktober 1975 trak noget i land:

Tak for Deres forespørgsel og interesse i mine arbejder. Til Deres spørgsmål:

1. Den første publikation med det omtalte billede fra Ferghana stammer fra SPUTNIK, hefte nr. 1, 1968, trykt i Stuttgart (tysk ud-

gave). Heri var trykt en flersidet artikel af prof. dr. Vjatscheslav Saizew sammen med det billede, som De søger.

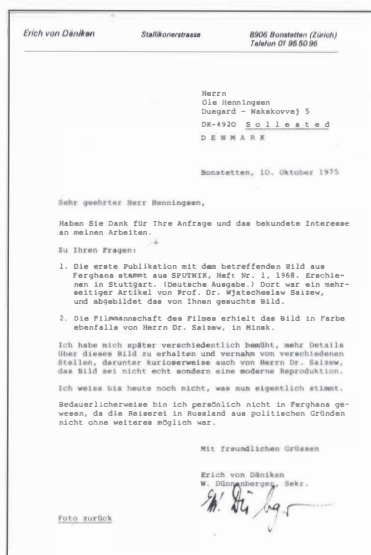
2. Filmens producenter modtog billedet i farver ligeledes fra dr. Saizew i Minsk.

Senere har jeg på forskellig måde forsøgt at få flere detaljer om dette billede og har hørt forlydender om, og kuriøst nok også fra dr. Saizew, at billedet ikke skulle være ægte, men en moderne reproduktion.

Jeg ved indtil nu ikke, hvad der egentlig er rigtigt.

Desværre har jeg ikke selv personligt været i Ferghana, da rejseriet i Rusland af politiske grunde ikke uden videre har været muligt.

Med venlig hilsen
Erich von Däniken
W. Dünneberger, sekretær

Russeren Vyacheslav Zaitsevs artikel i det russiske tidskrift SPUTNIKs tyske udgave var illustreret med en tegning og teksten: "Rumfarer" efter en klippetegning fra Fergana (Uzbekistan, USSR). Så ingen kan være i tvivl om, at der her er tale om en tegning – en illustration til artiklen.

Erich von Däniken behøvede altså ikke være i tvivl om, at der var tale om en illustrators tegning til den russiske artikel. Alligevel dukkede en kopi af illustrationen op i hans bøger oven i købet med en forklaring om, at der her var tale om et hulemaleri!

Enhver, der ikke blot vil have "brikkerne til at passe", som von Däniken åbenbart gerne vil, burde ved blot et blik på illustrationen kunne se, at noget sådant ikke har fjerneste lighed med et ældgammelt hulemaleri! En glimrende illustration af Zaitsevs artikel om sendebudene fra Kosmos, men bestemt ikke noget bevis for, at Guderne var astronauter.

Tidsskriftet SPUTNIK udkom i nogle år i Det Bedste-format og indeholdt populære artikler om russiske forhold. Zaitsevs artikel stammede oprindeligt fra en russisk almanak ved navn "Na Sushe i na more" (Til lands og til vands").

Vyacheslav Zaitsev (navnet kan staves forskelligt afhængigt af sproget) havde i øvrigt if. oplysninger fra den engelske udgave af samme SPUTNIK-artikel "Visitors From Outer Space" (Science versus Fiction) – beskæftiget sig i mere end 30 år med teorien om, at intelligente væsener fra rummet havde haft kontakt med Jorden. Han var desuden forfatter til bøgerne "Cosmic Reminiscences in Written Relics of the Past" og "The Evolution of the Universe and Intelligent Beings".

At der er tale om en nutidig tegners illustration til en artikel, anfægter dog ikke Erich von Dänikens "efterkommere på bogmarkedet", der ukritisk skriver af fra deres gamle ikon. Således også tyskeren Michael Hesemann, der i Magazin 2000 (januar 1980-udgaven) under

en gengivelse af samme billede skriver: "Helt tydeligt viser dette årtusindgamle klippemaleri en ufo og to besætningsmedlemmer." Utroligt!

Vyacheslav Zaitsev

Fergana-aftegninger

Den engelsksprogede udgave af SPUTNIK var bl.a. illustreret med et foto af en klippetegning fra Fergana-området – en klippetegning som kan have givet anledning til nogle af rummands-spekulationerne. Og der findes virkelig gamle klippetegninger i dette område af verden.

Eksempelvis er der en omtale af fund af indhugne tegn og figurer i Fergana-området i det populærvidenskabelige tidsskrift "Vor Viden" nr. 11, 1967/68. Her henvises til, at en russisk historiker, Yuri Golendukhin, if. nyhedsbureauet TASS, har tydet nogle af tegnene som en kalender. En af illustrationerne har endvidere en vis lighed med det af Zaitsev og Semitjov anvendte foto.

Fergana og UNESCO

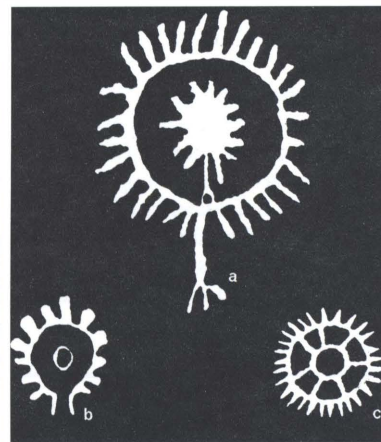
Søger man oplysninger på internettet om klippetegninger i denne del

Ikke mange af de gamle "hulemalere" satte signatur på værket.

Også den svensk-russiske forfatter Eugen Semitjov illustrerede nogle af sine artikler med denne klippetegning af en "rummand" fra Uzbekistan.

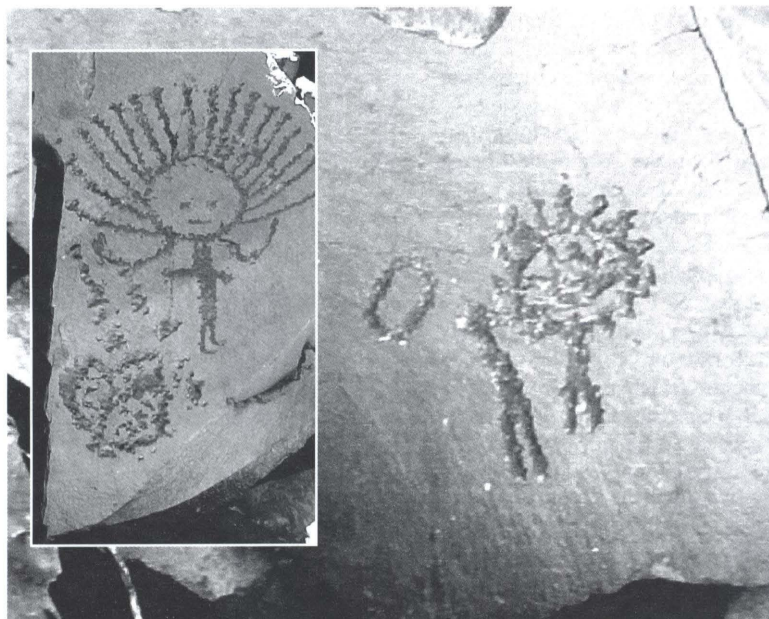
Aftegninger fra Fergana-området gengivet i "Vor Viden". Aftegning a kunne have en vis lighed med Zaitsevs og Semitjovs foto. Aftegning c tydes af en russisk forsker som en kalender.

af verden, overvældes man af de mange fotografier fra området. Prøv fx denne adresse:

http://www.unesco.org/web-world/news/000125_petroglyphs.shtml, der beskriver en UNESCO-ekspedition til området i 1999, hvor

man registrerer og fotograferer forskelligeartede aftegninger.

De mange aftegninger er koncentreret i Simaly-Tash, der ligger i Fergana-delen af Tian Shan-bjergene, Kirgisistan, i 3.000-3.500 meters højde. Der findes mere end 10.000 klippestykker med indgravede aftegninger, der daterer sig til så langt tilbage som det 3. århundrede f. Kr. Det er altså et område, arkæologer og historikere i høj grad har haft grund til at beskæftige sig med. Ingen af dem har dog som Erich von Däniken forsøgt at lave sensationel "bevisførelse" for en teori om fortidens astronauter med baggrund i en sløret gengivelse af en nutidig tegners illustration af, hvad en forfatter måtte have skrevet om i et populærvidenskabeligt blad.

Der findes i titusindvis af malede og indhugne aftegninger i Kirgisistan i Fergana bjergområdet af dyr og mennesker i lighed med disse to.

Bornholmer-trekanten

De fleste mennesker har hørt historierne om Bermudatrekanten, det mystiske område i Atlanterhavet, hvor skibe og fly forsvinder sporløst, hvor tiden tilsyneladende kan slå knuder på sig selv, hvor radioer bryder sammen for et godt ord, og hvor elektriske apparater og kompasser opfører sig underligt. Det er først og fremmest den amerikanske forfatter Charles Berlitz' fortjeneste, at Bermudatrekanten er blevet så kendt, og selvom senere undersøgelser har vist, at de fleste af de dramatiske historier fra området mere skyldes Berlitz' fantasi end virkelige hændelser, er det blevet en af nutidens mest uopslidelige myter.

Men Bermudatrekanten er ikke det eneste område af sin art i verden. Der findes et tilsvarende bornholmsk område. Det dækker den nordvestlige del af øen og et pænt stykke af havet ud for. Tingene er ikke så dramatiske her, og det hører absolut til sjældenhederne, at fly eller skibe forsvinder sporløst, men der er ingen tvivl om, at tingene ikke er helt normale. For det første går der nemt kludder i kompasser heromkring. Det er et reelt fænomen, som formentlig skyldes de store klippemasser, der er blottet i blandt andet Hammerknuden. De virker som en magnet, der forstyrrer kompasserne.

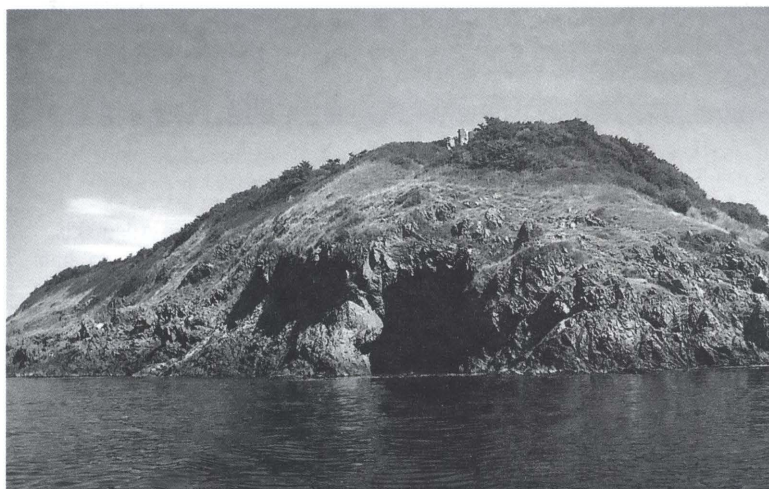
Bornholmertrekanten ser dog også ud til at være det, man i ufokredse kalder for et vinduesområde, det vil sige et område med usædvanlig mange iagttagelser af ufo'er og lysfænomener. Her har mange mennesker set mærkelige ting på himlen.

Nogle af historierne er meget dramatiske. I 1988 skulle en tysk turist således have set et flyvende tallerkenformet fartøj flyve ud fra Hammerknuden gennem en stor åbning, der pludselig viste sig i klippevæggen, og året efter mente to hollandske lystsejlere at have set et tilsvarende fartøj flyve lodret op af havet en kilometers vej nordvest

for Hammerknuden og fortsætte lodret op i luften, indtil de tabte det af syne.

Andre fortæller historier om mystiske lys, der udfører besynderlige manøvrer på nattehimlen, og der er sågar mennesker, som fortæller, at de har set lysende kugler stige op fra sprækker i granitten. Der har i øvrigt i flere år huseret en historie om, at såvel fyrmesteren på Store Fyr som andre repræsentanter for øvrigheden naturligvis har kendskab til de mærkelige fænomener, men fra øverste sted har fået besked på, at tingene ikke må bekræftes eller bare anerkendes officielt.

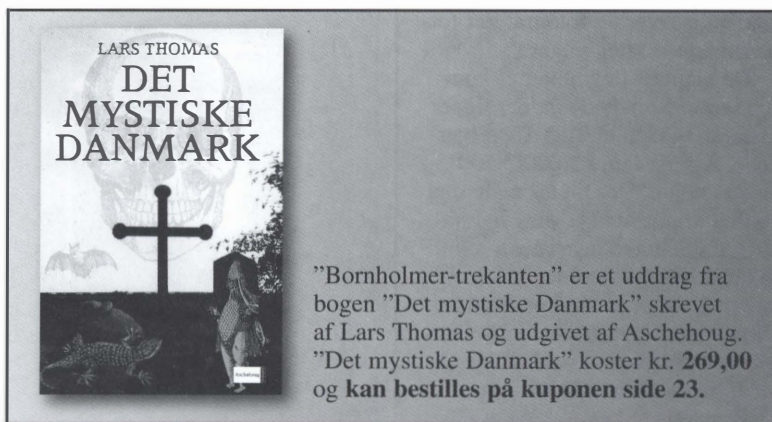
Som man kunne forvente af et

AF LARS THOMAS

Hammerknudens massive granitmasser skaber kludder i kompasserne, men virker åbenbart også tiltrækkende på besøgende fra andre verdener.
(Foto: Lars Thomas)

sted med tæt kontakt og glimrende udsigt til havet, er der også set uso'er, altså uidentificerede svømmende eller sejlede objekter. Nogle vil måske kunne huske de mystiske ubåde, der for år tilbage huserede i den svenske skærgård. Nogle af dem er måske nået til bornholmske farvande, men de har i så tilfælde ikke opført sig særligt diskret. I 1988 så en svensk fuglekigger, der holdt påskeferie på Bornholm, et mærkeligt ubåds-lignende fartøj sejle forbi Lille Fyr med meget stor hastighed. Det lå meget lavt i vandet, men bevægede sig alligevel med rasende fart. Det mærkeligste var dog, at selvom iagttagelsen blev gjort ved højlys dag, var fartøjet alligevel forsynet med at par lygter eller lyskastere, der var så kraftige, at svenskeren måtte knibe øjnene sammen, da de ramte ham, selvom fartøjet, så vidt

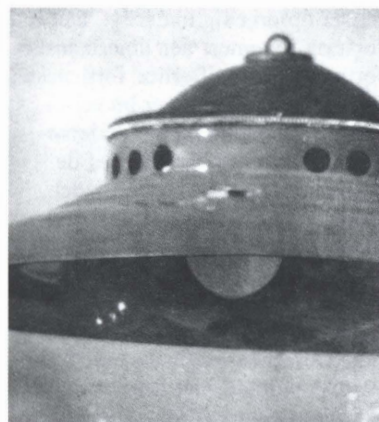
han kunne se, var mellem en halv og en hel kilometer væk fra kysten på det pågældende tidspunkt. Det er naturligvis svært at bedømme størrelser på den afstand, men den svenske turist anslog alligevel fartøjet til at være mindst 100 meter langt.

Nogle af de bedste udsigtspunkter for de uforklarlige fænomener skulle være den vestlige del af Hammerknuden lige nord for Hammerhavnen, området omkring Store Fyr på den højeste del af området, og endelig Lille Fyr mod nord. □

"Rumskibene" i hverdagen

Ufoer i form af "rumskibe" har for længst befolket vores "hverdagsrum". Bed et barn i skolen om at tegne et rumskib, og man får ret så kendte former af "flyvende tallerkener" frem mellem de mange stjerner og planeter i rummet. Eller se dig om i din hverdag og læg mærke til, hvor ofte du støder på ordet ufo eller illustrationer med "små grønne" og deres "rumskibe".

Det var en helt anden form for gavl-malerier, man stødte på i halvtresserne og tresserne. I dag er det ikke usædvanligt at støde på en udsmykning som denne i Nakskov. Den blev lavet af nogle unge mennesker for et par år siden og er nu overmalet af en reklame for et lokalt tømrerfirma. (Foto: Ole Henningsen)

Et af George Adamskis rumskibsfotos fra begyndelsen af 1950'erne.

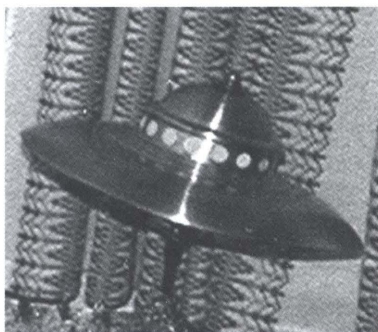
AF OLE
HENNINGSEN

Min egen beskæftigelse med ufo-fænomenerne gennem mere end 45 år – lige siden den slags fænomener konsekvent i medierne blev betegnet som "flyvende tallerkener" – gør sig helt åbenbart gældende i min nuværende dagligdag. Naturligvis er der ikke tvivl om, at "de flyvende tallerkener" i denne udformning har sin oprindelse i

amerikaneren George Adamskis fotografier af "rumskibe". Ja, han veg ikke tilbage fra at kalde dem rekognosceringsfartøjer fra Venus. Hvorfra George Adamski så igen har haft sin "form" fra, eller hvordan de er fremstillet, ja, det er en helt anden sag.

Men flere af de gamle SF-helte har jo nok ikke levet helt forgæves.

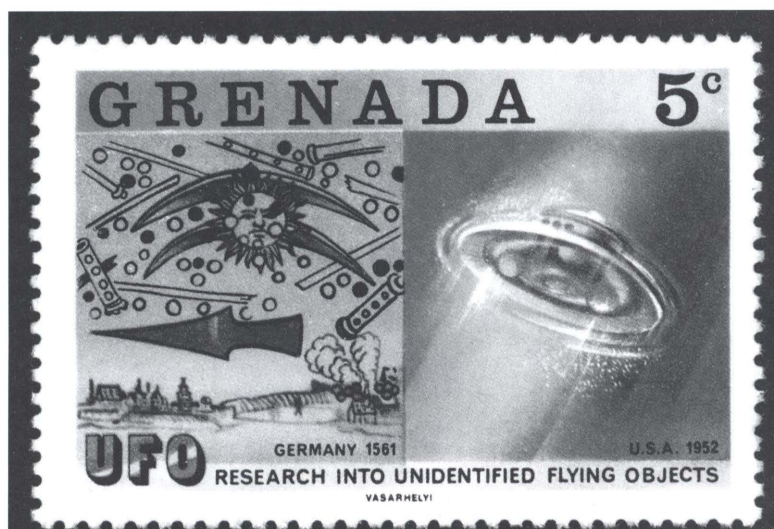
Jeg – og sikkert mange andre ældre ufo-interesserede – ligger nok under for en speciel opmærksomhed over for denne type af "gammelkendte former" i omgivelserne. Men kig selv efter i din hverdag, og du vil opdage, at "rumskibene" er overalt.

Midt i tresserne blev denne ufolampe fremstillet af et af medlemmerne af en ufogruppe i Danmark i en halv snes eksemplarer kraftigt inspireret af Adamskis fotografier.
(Foto: Preben Larsen)

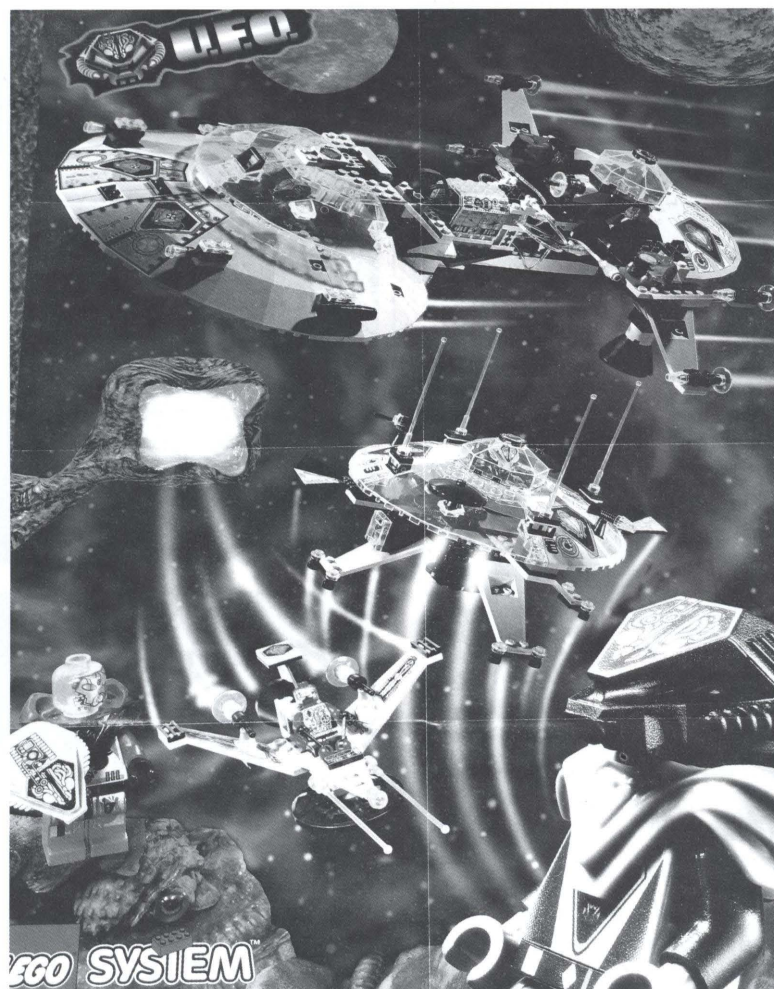
En lille fjernstyret "ufo-model" letter fra sin startplatform og går i luften. Men den larmer med sin propel og har kun kort rækkevidde. Man vil altså ikke se seriøse observationsberetninger af denne type "ufo", der for et års tid siden kunne købes hos butikskæden Fakta.

Selv på frimærker har Adamskis tallerken fundet vej.

På en afslappet familieferie i byen Vinci i Toscanaområdet finder man på Leonardo da Vinci-museet en masse spændende tegninger og modeller. En af Leonardos tegninger ligner på afstand pludselig noget i retning af en af de gamle "flyvende tallerkener" fra halvtres-

serne. Men viser sig i virkeligheden hurtigt at være et udkast til, hvad der måske kunne være blevet en af datidens moderne kampvogne. Og indrømmet: Jeg var nødt til at have en lille model med hjem til vindueskarmen.

Naturligvis har LEGO® været med på rumskibsideen gennem en lang år-række.

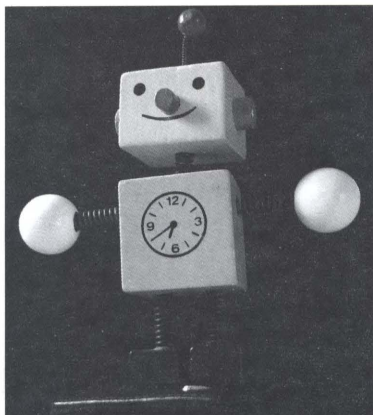
Model af "kamp-vogn" fremstillet med baggrund i Leonardo da Vincis tegninger.
(Foto: Ole Henningsen)

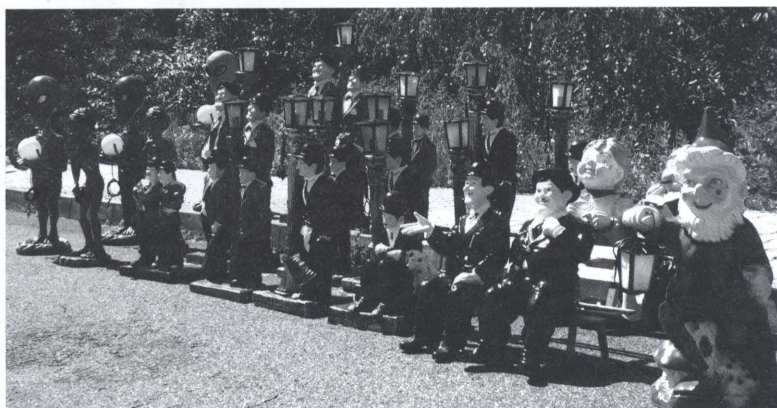
Alienfigurer findes i alle lande – her fotograferet i Tjekkiet i en landevejsbod sammen med andre traditionelle, eller utraditionelle, havefigurer og havenisser. Og nu med lys i kuplen!
(Foto: Ole Henningsen) ▼

Når man er kendt af familie og omgangskreds som inkarneret ufointeresseret, kan det ikke undgå at påvirke gavevalget ved visse lejligheder. Kolleger har således gennem tiden begavet mig med fx ufobyggesæt fra LEGO og sågar en oppustelig alien forsynet med en ufo(r)stælig hilsen til lejligheden.

Der er langt fra denne 40 år gamle robotrummand og til vore dages alienfigurer.

Ole Henningsen (th.) med gave-alien.

Det kribler og er nødvendigt at finde fotoapparatet frem, når man tilfældigvis passerer sådan et "rumskib" i en marina ved Hundige Strand. Det bringer næsten minder frem om Simon Spies' navnkundige Villa Fjolle i skærgården i Sverige.
(Foto: Ole Henningsen)

På restauranten "Fredes Flyvende Tallerken" på Østbanetorvet i Århus er man på det nærmeste verdensmestre i at servere lækre sandwiches og mange andre delikate retter. Og det yderst originale navn fortæller måske noget om med hvilken fart, dette kan ske.

Fra arkiverne

Kommer man i Blekingegade på Amager forbi denne døgnkiosk, så kan man gøre mange af sine indkøb. Men ufoer kan du dog ikke købe. I kiosken fortæller man, at man beholdt navnet fra den forrige ejer, og det har man ikke umiddelbart tænkt sig at lave om på.

(Foto: Ole Henningsen)

Mellem træerne i baggrunden over hækkene ses noget, der kunne have en vis lighed med en af de gamle "tallerken-modeller".

(Foto: J.C., Ålborg)

I en kraftig udsnitsforstørrelse forsvinder "rumskibet med den hvælvede kuppel", og tilbage bliver kun en kombination af aftegningen af en bro og et hustag.

(Foto: J.C., Ålborg)

Rumskibsfoto fra Ålborg

At jeg ikke er alene om "at se rumskibe overalt" viser sig også i nogle af de fotos, som med mellemrum modtages af SUFOI til nærmere undersøgelse. For et år siden modtog vi således et foto taget af en kvinde i udkanten af Ålborg i januar 2004. Hun syntes, at der var noget mystisk i baggrunden på hendes foto. Problemet var blot, at der ingenting var, når hun kiggede ud i sin vinterlige have.

Fotografen blev rådet til at gå ud på samme sted og tage fotos af baggrunden, medens hun bevægede sig fra den ene side over til den anden af haven. Efter disse kontrolfotos var det helt åbenbart, at det fotograferede var en kombination af lys og skyggevirkning på en bro og et hustag på lang afstand.

Send os dine fotos af "rumskibe"

"Rumskibene" findes efterhånden overalt, og eksemplerne i denne artikel var kun nogle ganske få udvalgte. Skulle du i din hverdag falde over nogle helt specielle, spændende eller besynderlige af slagsen, så send foto og lidt forklarende tekst til redaktionen.

Rejsen til Månen forandrede hans liv

1. del

Den 5. februar 1971 blev Edgar Mitchell det sjette menneske, som satte sine fødder på Månen. Oplevelserne under rumfærden kom til at forandre hans liv. Om bord på Apollo 14 gennemførte han et telepatisk eksperiment med svenskeren Olof Jönsson, og efter landingen på Jorden bestemte han sig for at udforske menneskets ukendte evner. UFO-Aktuells Clas Svahn har truffet manden, som blev født i Hereford i Texas den 17. september 1930 og voksede op i Roswell, for en snak om ESP, ufoer og hans oplevelser i rummet.

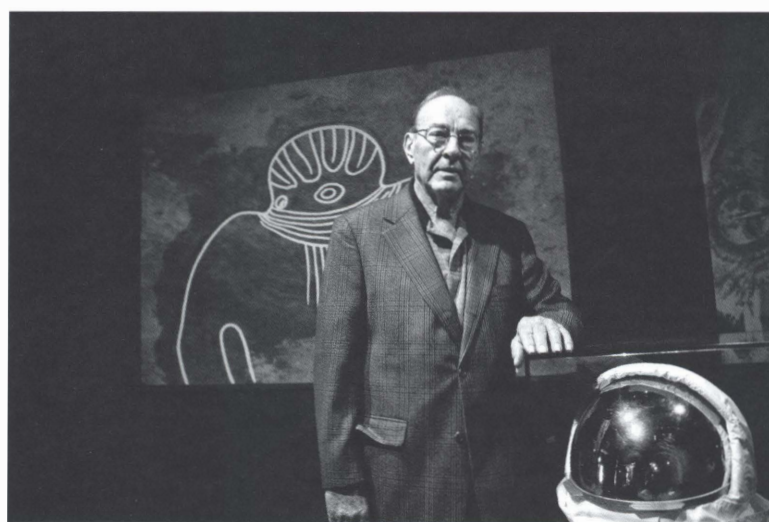
Vi mødtes mellem let sneklædte alpetoppe i den lille by Interlaken i Schweiz, hvor køerne stille og roligt græsser på en eng så stor som en fodboldbane midt i byen. Det, der begyndte som en halvtimes frokost på Hotell Oberland, endte med en seks timers samtale om alt fra månefærd og ufoer til menneskets inderste og den oplevelse, som forandrede hele Ed Mitchells voksne liv.

Ed Mitchells morfars farfar var Østersøkapitajn og boede i Stockholm. Selv blev han testpilot af den rette støbning og med tiden den sjette af tolv mænd, som har vandret på et andet himmellegeme. I februar 1971 satte han foden på Månen med ordene "Oj, det var et langt skridt!", da han var landet så blidt, at landingsstellets fjedre ikke blev trykket sammen, og springet ned på overfladen blev længere, end han havde regnet med.

Edgar Dean Mitchell er Apollo-astronaut, og med sine godt og vel 216 timer i rummet heraf 33 på selve måneoverfladen tilhører han en lille skare amerikanske helte fra den anden generation af rumfarere. Han bor i en villa med fem soveværelser og et stort bibliotek plus kontor i det sydlige Florida. Der har han også sin rumsamling.

"Jeg har den kontrolenhed, som jeg brugte til at sætte månelanderen ned på Månen, og kameraet som vi brugte om bord samt protokollen for ESP-eksperimentet (se næste nummer af *UFO-Nyt*). Tidligere havde jeg udstyret i skuffer på loftet, i garagen og i garderoben, men nu har jeg meget af det i tre arkivskabe i huset."

Når han ikke er hjemme, rejser Ed Mitchell over hele verden for at holde foredrag, selv om han nu har sat tempoet ned. De 75 år

AF CLAS SVAHN

Ed Mitchell står foran en kopi i Mystery Park i Schweiz af det seks meter høje klip-pemaleri fra Tassili i Sahara Ørkenen, som kaldes "Den store marsgud". Mitchell er en af de tolv mennesker, som har gået på Månens overflade. Men han er også overbevist om, at en hemmelig amerikansk organisation samarbejder med ikke-jordiske væsener, og at en flyvende tallerken virkelig styrtede ned i Roswell i juli 1947. "Hvis jeg ikke var sikker, ville jeg aldrig kunne sige det, jeg siger." (Foto: Clas Svahn)

begynder at gøre sig gældende, og sidste sommer gennemgik han en større bypassoperation. Men modet på livet og menneskets rolle brænder lige så stærkt som tidligere. En gnist, som tændtes om bord på Apollo 14 på vej hjem gennem rummets vakuum, slukkes aldrig.

En følelse af ekstase

"Da vi havde afsluttet arbejdet på Månens overflade og var på vej hjem, var mit job stort set afsluttet," fortæller Ed Mitchell under frokosten. "Jeg var jo ansvarlig for månelanderen og det videnskabelige arbejde på Månen. På hjemturen kunne jeg blot sidde og se ud på himlen. Og det var det mest vidunderlige syn, man kunne tænke sig. Rumskibet roterede med en omdrejning hvert andet minut, for at vi kunne opretholde en jævn temperatur. Rotationen fik Jorden, Månen og Solen til skiftevis at dukke op i kabinevinduet. Et 360-graders panorama over himlen. Wow! At se Jorden som en lille planet uden

grænser og som en del af os selv var helt fantastisk."

Den første stærke oplevelse kom inden for en time efter starten fra Månen. Apollo 14 var nået ud i banen rundt om Månen, og kommandomodulets pilot Stuart Roosa, kommandør Alan Shepard og Ed Mitchell havde sat sig til rette for at hvile. "Bare se og tænke," som Ed Mitchell udtrykker det.

"Det var, da jeg så dette mægtige panorama, som passede uden for kapslen, at jeg oplevede en samhørighed med kosmos inden i mig. Det er meget svært at beskrive. Da jeg indså, at vi alle er koblet sammen med kosmos, fulgte en følelse af ekstase, velsignelse og glæde. Jeg kunne føle det på flere måder, da følelsen var meget stærk.

Da jeg kom hjem, kunne jeg ikke lade være med at tænke over, hvad der egentlig foregår inde i vores hjerner, og hvad der kan få en sådan følelse til at dukke frem, blot man ser ud på et sådant panorama. Jeg havde oplevet det samme, som mystikerne gjorde mange tusinde år

tidligere, og jeg indså også, at hver civilisation havde stillet sig spørgsmål som: Hvad er vi for nogen? Hvordan kom vi her? Hvor er vi på vej hen? Hvilket forhold har jeg selv til kosmos?"

Fortalte du dine kammerater om bord om din oplevelse?

"Nej, ikke med det samme. Den var for dyb, for underlig ... jeg mente, at jeg måtte forstå den selv først. Senere forstod jeg, at næsten alle har haft lignende oplevelser i rummet, men at de har tolket den forskelligt. Selv var jeg videnskabsmand, så jeg stillede spørgsmålet: Hvad var det, som skete? Nogle af mine kolleger havde en religiøs baggrund og beskrev oplevelsen som at 'se på Guds ansigt'. Jeg kunne se, at mellem videnskab og kosmologi findes den menneskelige erkendelse som en biprodukt til noget. Den, som har haft en transcendentale oplevelse, begynder at se tingene på en anden måde. I den vestlige verden har vi længe troet, at krop og sjæl er to forskellige ting, at det fysiske og det åndelige tilhører to dele af virkeligheden. Vi har overgivet vores erkendelse til religionen. Nu har kvantefysikken lært os, at krop og sjæl er to dele af samme virkelighed, og at de spiller sammen."

Efter månefærden blev Ed Mitchell på Jorden og forlod NASA i 1972. Oplevelsen i rummet fik ham året efter til at danne forskningsinstituttet Noetic Science, hvor en stor del af Ed Mitchells tid går med at søge efter forklaringen på, hvordan den menneskelige psyke egentlig fungerer.

"Så kaldte paranormale oplevelser er egentlig helt normale oplevelser, som findes inden i os selv og endda inden i dyr," siger han.

"Jeg ville have at vide, hvad der skete for mig om bord på Apollo 14. Derfor indså jeg, at de paranormale fænomener var ægte, og at det er forkert ikke at undersøge dem videnskabeligt. Min egen oplevelse gav mig ingen anden mulighed. Jeg måtte undersøge, hvad der var sket."

Informationer fra et vakuum

Ed Mitchell mener efter 30 års forskning, at der under lagene af den energi, som gennemstrømmer kosmos, findes informationsstrenger – mønstre som på et tidspunkt kan tolkes. Det drejer sig ikke om signaler i almindelig betydning, da disse mønstre lige så godt kan opstå in-

den i os selv, da mennesker også er et produkt af universet, mener han. Han kalder det kvantehologrammer, hvis dele ligesom et almindeligt hologram indeholder hele billeder. Så hvad vil der ske, hvis man skulle finde meningsfulde informationer inden i os selv eller i energibruset, som gennemkrydser universet? Betyder det, at der må findes en intelligent designer bag alt?

"Hvis vi siger, at informationerne virkelig findes, betyder det ikke, at der findes en designer. Måske opstår informationerne spontant i rummets vakuum, hvilket betyder, at hele kosmos er koblet sammen af disse informationer, disse kvanteholografiske informationer. Hver del kan på den måde indeholde planen for hele universet. Men jeg tror ikke, at universet er deterministisk. Vi har jo vores frie vilje. Der findes altid alternative løsninger. Et utal af løsninger og en masse muligheder som kun begrænses af kvantefysikken."

Men du kan jo altid bare træffe et eller andet valg.

"Det er sandt. Hvis verden er irreversibel, kan du blot vælge en vej."

Så på den måde er verden deterministisk, ellers går det i hvert fald ikke at bevise, at den ikke er det?

"Det er også rigtigt. Man kan heller ikke bevise eller modbevise Guds eksistens."

Det er sådanne tanker, som optager Ed Mitchells tid. At forsøge at finde de informationsstrenger, som han tror findes skjult i kosmosenergier.

Ufo-spørgsmålet er noget, han er faldet over, og da vi har slået os ned i Ed Mitchells spartanske hotelværelse, indser jeg hurtigt, at den 75-årige før måneturen ikke vidste ret meget om ufoer og stort set ikke havde læst ret mange bøger. Men to ting optager ham meget: Roswell-nedstyrtningen og MJ-12. To spørgsmål, som han mener at have sikre informationer om fra dem, der var med, men også to spørgsmål, som deler de ufo-interessererede i to lejre.

Det er gennem kontakter i forsvarshovedkvarteret Pentagon, at Ed Mitchell mener at have fået belæg for at tro, at der eksisterer en top-hemmelig mørklægningsoperation udført af en gruppe, som end ikke præsidenten har kendskab til. En gruppe, som i ufo-kredse går under navnet MJ-12. Da Ed Mitchell er gruppen i højeste grad virkelig, selv

om om de fleste seriøse ufologer ikke tager oplysningerne alvorligt.

"Der fandtes en 'executive order' underskrevet af præsident Truman, som siger, at denne organisation, kaldet Majic 12, skal tage hånd om disse spørgsmål. Den organisation, skulle det vise sig, fik mere magt, end den burde, hvilket var en fejl. MJ-12 blev en organisation, hvor de, som allerede var med, kunne vælge, hvem de skulle slippe ind. De holdt til og med præsidenterne udenfor. Ikke en af dem havde indblik i, hvad MJ-12 lavede. Hvordan de slap godt fra det, forstår jeg ikke."

Ifølge Ed Mitchell drejer det sig om magt og kontrol. To klassiske ingredienser i alle konspirations-teorier.

"MJ-12 har gennemgået flere navneændringer, men ifølge den seneste information, som jeg har modtaget, er selve organisationen fortsat aktiv. Det har jeg fået bekræftet. Jeg ved ikke, hvad den hedder i dag, men den udøver fortsat samme autonome kontrol over sig selv og får fortsat sorte budgetpenge i al fremtid. Dette er ikke noget, der hører hjemme i et demokratisk samfund. I stedet handler det om, at de anvender statslige penge på at udføre en totalitær kontrol."

Ed Mitchell fremhæver, at oplysningerne om MJ-12 kommer fra en "meget højtstående militærperson" i forsvarshovedkvarteret. Da jeg spurgte, om han har stillet et direkte spørgsmål, om hvorvidt MJ-12 eksisterer, svarede han ja.

"Men først vidste min kilde intet. Men jeg burde vide noget. Jeg burde være i en sådan position, at jeg har noget at fortælle, når det drejer sig om dette," sagde han. Da han senere kom tilbage, sagde han bare: 'Du har ret. Punktum slut. Hold mund!' Og dette er alt, hvad jeg ved."

Ed Mitchell er også sikker på, at den tyske raketforsker og manden, som førte USA til Månen i 1969, Wernher von Braun, havde kendskab til, at militæret havde fået fat i et nedstyrtet ikke-jordisk rumskib, og at man samarbejdede med ikke-jordiske væsener.

"Jeg kendte von Braun forholdsvis godt, og jeg har talt med den officer, som var de tyske raketteknikeres kontaktmand, og han bekræftede en del af dette for mig. Wernher var blandt dem, som blev informeret, men indgik aldrig i MJ-12-gruppen. Desuden fremstod von Braun som

en stærk kritiker af alt, som havde med ufoer og flyvende tallerkener at gøre. I flere avisinterview afviste han fænomenet. Ufoer var det sidste, han troede på.”

”Ja, det virkede sådan,” siger Ed Mitchell og griner. ”Flere med ham måtte indtage den rolle. Også astronomen Carl Sagan havde en lignende position. Jeg ved ikke, hvordan Carl blev indblandet, eller hvilken rolle han spillede. Men han indgik i desinformationskampagnen. Det var sikkert ikke let for dem at holde mund. Jeg kendte jo Carl fra min astronauttræning, og han var meget forsigtig, når det drejede sig om ufoer. I princippet nægtede han al kendskab til sagen. Det var først senere, at jeg fik at vide, at han havde været indblandet.”

Samarbejde med ET

For mig står MJ-12 som et vildspor. Den ”executive order”, som Mitchell taler om, er blevet afsløret som et falsum. Trumans signatur er beviseligt kopieret ind i et dokument. Men Mitchell er overbevist, og han mener, at ingen præsident i næsten 50 år er blevet informeret om MJ-12’s virksomhed.

”Jeg tror, at Eisenhower var den sidste, som blev informeret. Kennedy havde mistanke, men blev aldrig inviteret ind i den inderste kreds. Meget stod og faldt på FBI-chef J. Edgar Hoover, og Kennedy og han kom aldrig overens. Johnson, Nixon og Ford blev holdt uden for organisationen. Disse mennesker samarbejder med ET og kontrollerer den mest overlegne magt i verden. De har ubegrænsede midler at lege med, så hvorfor skulle de til lade en præsident at komme og stå i vejen for dem? Præsidenter kommer og går.”

Den hemmelige gruppe blev ifølge Mitchell dannet, da et ikke-jordisk rumskib styrtede ned i ørkenen uden for Roswell i New Mexico i juli 1947. Så det er helt naturligt, at Mitchell også begyndte at interessere sig for hændelsen.

”Når det gælder Roswell, så har jeg intet førstehåndskendskab, men jeg har talt med nogen, som angiveligt var der, eller som deltog i selve undersøgelsen. De var alle pålagt et tavshedslofte, men ville godt tale om, hvad der skete, inden det var for sent. Jeg talte med dem uafhængigt af hinanden. Der var folk, som kontaktede mig, da de kendte til mit engagement i National Institute for

Discovery Science, NIDS, som jeg arbejdede for dengang.”

Ed Mitchells vej ind i ufo-sagen begyndte i 1992-1993, og i 1996 begyndte han at arbejde for NIDS, da mangemillionæren Robert Bigelow satsede penge på at undersøge dette emne. Bigelow samlede et team, som arbejdede sammen i over fem år. Og det var i denne periode, at Mitchell for første gang kom i kontakt med militærpersoner, som var indblandet i Roswell-nedstyrtningen.

”Der er delte meninger om, hvorvidt der var en eller to nedstyrtninger,” sagde han, da jeg spurgte, hvad han tror, at der skete. ”Roswell var den ene. Der har været en til, men det er endnu ikke lykkedes mig at få klarhed over den sag. Mine kilder har fortalt mig, at det drejede sig om en levende og flere døde. Andre kilder har fortalt mig, at der senere blev indledt både en udveksling med ET og et samarbejde med ET. Men om det er rigtigt, ved jeg ikke.”

Ed Mitchell har selv en forbindelse til Roswell. Han er født i Texas, men gik i skole i Roswell. Som 17-årig flyttede han derfra. Det skete i sommeren 1947. Han har stadig familie og venner med stærk tilknytning til byen. Selve hændelsen husker han klart, og de senere år har han ofte genlæst hændelsen i en gulnet avis.

”Mine forældre var ranchejere og jordbrugere. Min farfar, som var kvægavler, kendte Mac Brazel, der fandt vragedelene, så min familie kendte hans familie. Men vi fulgte ikke op på hændelsen dengang. Da flyvevåbenet kom med deres forklaring og lagde låg på, talte vi ikke om det længere.

Det er først de senere år, jeg er vendt rundt og er begyndt at stille spørgsmål. I dag gør Roswell Museum meget ud af begivenheden, men det er mest for turister og ikke andet. Men der var andre, som for eksempel major Jesse Marcel, som tog vragedele med sig tilbage. Jeg traf aldrig ham, men hans søn, som var brigadegeneral, da vi mødtes for ca. to år siden. Det var gennem ham, jeg senere fik kontakt med nogle af de andre, som hævdede, at de havde førstehåndskendskab. Vi undersøgte deres baggrund, hvor de befandt sig dengang, og hvilken position de havde, inden vi talte med dem. De kom med stort set samme historie.

Nogle af dem kendte jeg, men jeg kendte ingen af dem personligt. De talte med os – dog lidt modvilligt. Men vi bandede aldrig samtalerne, da de ikke ville have det. En af dem var Philip Corso, som senere skrev bogen ’Beyond Roswell’, men uheldigvis blev hans bog kompromitteret. Jeg tror, at den blev saboteret. Ifølge ham selv og hans søn blev der foretaget ændringer i den endelige version, som han ikke kendte til. Og vi har set lignende desinformationsforsøg, som fortsat finder sted i et forsøg på at mudre vandene og skabe forvirring, når det gælder ufoer. Hvad der ligger bag, kan jeg kun gætte på ligesom årsagen.”

2. del bringes i UFO-Nyt nr. 2, 2006

Kilde:

UFO-Aktuelt nr. 4, 2005.
Oversættelse: for

”USA samarbejder med ET”. Apollo-astronauten Ed Mitchell er overbevist om, at en hemmelig gruppe har taget hånd om en nedstyrtet flyvende tallerken og indledt et teknisk samarbejde med en gruppe ikke-jordiske. Har taler han på en konference i Interlaken i Schweiz.
(Foto: Clas Svahn)

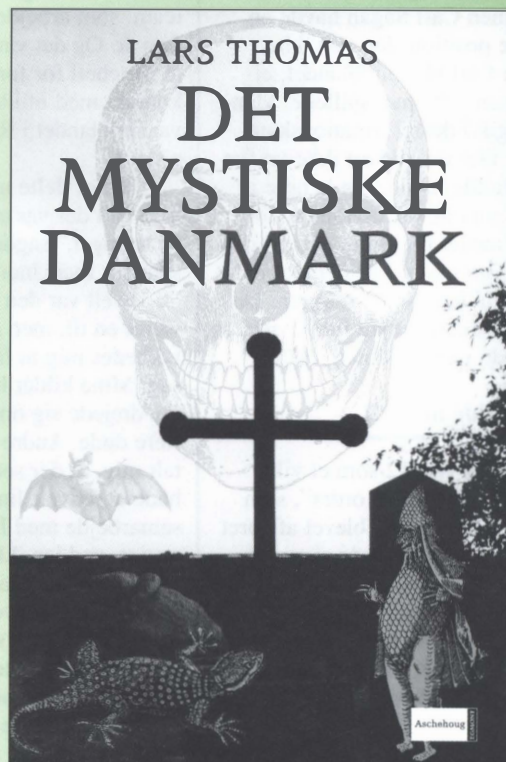
Det mystiske Danmark - en rejseguide til spøgelser, uhyrer og andre mærkværdigheder

Der er velkendt, at det spøger både her og hisset, men kun to steder i verden risikerer man at møde en afrevet arm. Det ene sted er Tower i London, og det andet er Hvedholm Slot på Sydvestfyn. Spøgelsesarmen på Hvedholm har først og fremmest vist sig i forbindelse med større middagselskaber, hvor den bliver rakt ind over bordet, som om den vil tage et eller andet, hvorefter den forsvinder.

Det er ikke så tit, man støder på kranier, der kan bevæge sig omkring ved egen hjælp, men i Egtved i Østjylland kan man risikere at møde netop sådan en tingest. Det blev i en lang årrække opbevaret på Egtved præstegård, og her følte det sig åbenbart godt tilpas, for uanset hvad man gjorde for at slippe af med det, blev det ved med at dukke op igen. Selv da det på et tidspunkt blev begravet på kirkegården ved Egtved Kirke, var det allerede rykket ind på præstegården igen, da man kom hjem efter begravelsen.

Rosenborg har hele to spøgelser, der ofte viser sig. Christian 4. veksler bemærkninger med rengøringspersonalet – men han gør ingen fortræd og holder bare øje med, at alt står vel til på slottet. Frederik 4. dukker gerne op, når hans fine venetianske glassamling skal renses.

Rundt om i landet er der mange steder, hvor man har beretninger om spøgelser, uhyrer og andet mærkværdigt. I bogen "Det mystiske Danmark" fortæller Lars Thomas om 75 af disse spændende steder. Alle afsnit er forsynet med kørselsvejledning, så man nemt kan finde frem og måske selv opleve gysset.

Lars Thomas: *Det mystiske Danmark*, 219 sider, illustreret og indbundet. **Kr. 269,00**

Bestilles på kuponen side 23 eller på www.ufo.dk

Brugte bøger til salg

Vi har ryddet op i gemmerne og fundet en masse brugte bøger, som nu sættes til salg. Bemærk, at da en del bøger er gamle, kan sider være gulnede, have æselører o.lign. De fleste bøger er dog i meget fin stand.
Se listen på side 23.

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer og send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura.

Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 – uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

- ☐ Edward J. Ruppelt: *The Report On Unidentified Flying Objects* (meget fin!) kr. 50
- ☐ *Scientific Study Of Unidentified Flying Objects* (Condon Rap.) (minus forside)..... kr. 90
- ☐ David R. Saunders: *UFOs? Yes! Where the Condon Committee went wrong*..... kr. 40
- ☐ Aimé Michel: *The Truth About Flying Saucers* kr. 40
- ☐ Ion Hobana: *UFO's From Behind The Iron Curtain* (som ny) kr. 40
- ☐ W. Raymond Drake: *Gods And Spacemen In The Ancient West*..... kr. 40
- ☐ *The Mysteries of Easter Island*..... kr. 30
- ☐ John G. Fuller: *Incident at Exeter* kr. 40
- ☐ John G. Fuller: *The Interrupted Journey*..... kr. 40
- ☐ Paul Thomas: *Flying Saucers Through The Ages* (indbundet)..... kr. 30
- ☐ Daniel W. Fry: *Resa med flygande tefat* kr. 20
- ☐ Daniel W. Fry: *Budskapet från rymden* kr. 20
- ☐ Daniel W. Fry: *Utvecklingens kurva* (indbundet) kr. 20
- ☐ Gavin Gibbons: *They rode in space ships* (indbundet)..... kr. 20
- ☐ Hans von Hentig: *Solpletter og revolution* kr. 20
- ☐ Helle og Henrik Stub: *Rummet – vor nye grænse*... kr. 20
- ☐ George Adamski: *Ombord i rumskibe* kr. 40
- ☐ George Adamski: *Ombord på rymdskepp*..... kr. 40
- ☐ George Adamski: *Telepati* kr. 30
- ☐ George Adamski: *De fremmede rumskibe – og vor fremtid* (intet smudsomslag)..... kr. 40
- ☐ Karl Brugger: *AKAKOR-krøniken* kr. 30
- ☐ Fred Hoyle & John Elliot: *Angrebet fra Andromeda* kr. 20
- ☐ Wilbert B. Smith: *Fakta om flygande tefat och deras drivmetoder* (inb.) kr. 30
- ☐ Edgar Sievers: *Flying Saucer über Südafrika* (indbundet) kr. 30
- ☐ Peter Fich: *Rumfolket og Den Store Plan* kr. 10
- ☐ *Flying Saucers. The Magazine Of Space Mysteries*..... kr. 10
- ☐ Gerald S. Hawkins: *Stonehenge opklaret* kr. 40
- ☐ Charles Berlitz: *Forsvundet. Bermuda Trekantens gåde 2*..... kr. 40
- ☐ Louis Pauwels: *Den fantastiske virkelighed 1* kr. 40
- ☐ Louis Pauwels: *Den fantastiske virkelighed 2*..... kr. 40
- ☐ Charles Bowen: *The humanoids*..... kr. 40
- ☐ Willy Wegner: *Dansk UFO-Litteratur 1946-1970*, 273 sider kr. 129,00
- ☐ Per Andersen: *Cheops, Pi og Talmanipulationer*, 40 sider..... kr. 20,00
- ☐ Per Andersen: *Projekt UFODATA*, 38 sider kr. 20,00
- ☐ Per Andersen: *Tidsloven*.
- ☐ *UFO-fænomenets tidsfordeling*, 46 sider..... kr. 30,00

- ☐ Kim Møller Hansen: *UFO'er over New Zealand*, 71 sider..... kr. 40,00
- ☐ *Studiekredsheftet – Orientering om emnet ufo'er*, 3. udgave, 28 sider kr. 15,00
- ☐ Poul M. Frederiksen: *Videnskaben og folkets øjne*, 268 sider kr. 70,00
- ☐ *UFO og videnskaben*, 131 sider kr. 30,00
- ☐ *UFOs i fokus*, 180 sider..... kr. 50,00
- Pedersen & Kjems:
- ☐ *UFO-orientering* (1969), 120 sider kr. 40,00
- ☐ *UFO-orientering* (1966), 60 sider kr. 40,00
- ☐ Olavo T. Fontes: *Trinidad observationerne*, 30 sider..... kr. 30,00
- ☐ McDonald: *UFOer – det største videnskabelige problem i vor tid?* 64 sider..... kr. 40,00
- ☐ Edward J. Ruppelt: *Mantell-sagen*, 12 sider kr. 10,00
- ☐ Sherman J. Larsen: *UFO'er tæt på*, 92 sider kr. 30,00
- ☐ Klaus Aarsleff: *Det magiske menneske*, 91 sider..... kr. 30,00
- ☐ Frank Edwards: *Flyvende tallerkener – En alvorlig sag*, 248 sider..... kr. 50,00

PLAKATER

- ☐ Plakat. *UFO'er*, farve, 80 x 60 cm kr. 40,00
- ☐ Filmplakat. *Nærkontakt af Tredie Grad*, farve, 80 x 120 cm kr. 100,00

GRATIS

- ☐ *Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener*

NYE BØGER

- ☐ Universet - dødt eller levende?..... kr. 249,00
- ☐ *Mysterier i fortiden* kr. 198,00
- ☐ *Mysterier fra det overnaturlige* kr. 239,00
- ☐ *Hemmelige selskaber*..... kr. 89,00
- ☐ *Konspirationsteorier*..... kr. 69,95
- ☐ *Flere konspirationsteorier* kr. 69,95
- ☐ *Det mystiske Danmark* kr. 269,00
- ☐ *UFO-Vision 8*..... kr. 59,00
- ☐ *SUFOIs historie 1975-2000 (bog+CD)* kr. 580,00 (for abonnenter) kr. 380,00
- ☐ *UFOs and the National Security State*..... kr. 349,00
- ☐ *Firestorm*..... kr. 489,00
- ☐ *Det uforklarlige*..... kr. 249,00
- ☐ *Genfærd, grave og onde ånder*..... kr. 148,00

Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedition. Alle priser er inkl. moms.

Afsender:

SUFOI

Posekærvej 42

6200 Aabenraa

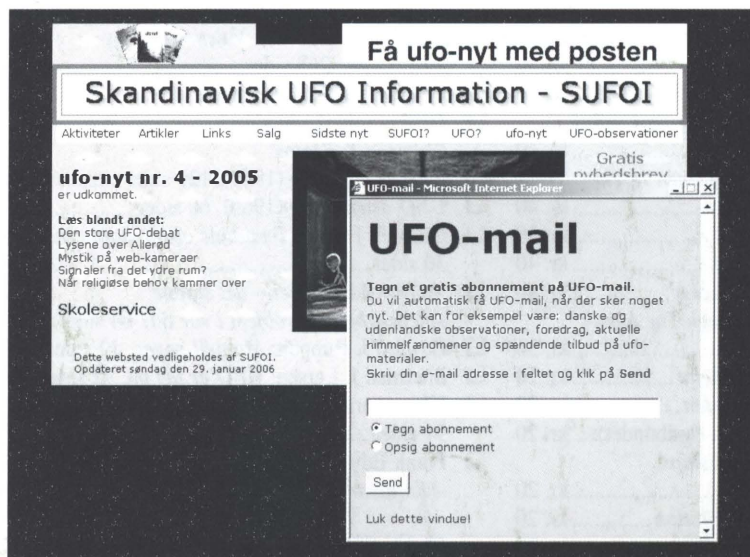
Returneres ved varig adresseændring

Stefan Roslund
Nybykroken 17 bv
S-163 70 Spånga

www.ufo.dk

Har du besøgt vores hjemmeside **www.ufo.dk**? Her finder du læsestof i det omfattende artikelarkiv, omtale af ufoer i pressen og observationsberetninger. Du kan også bestille bøger, gamle årgange af *UFO-Nyt*, videoer, cd'er og plakater – samt tilmelde dig vores gratis, elektroniske nyhedsbrev *UFO-Mail*.

SUFOI's fonde

SUFOI har to fonde, der begge har til formål at indsamle frivillige, økonomiske bidrag til støtte for foreningens aktiviteter. De to fonde er:

Støttefonden

Støttefonden indeholder omkring 14.000 kr., og målet er at nå 20.000 kr. Midlerne bliver anvendt til støtte af SUFOI's udadvendte, oplysende aktiviteter, fx:

- støtte til medlemsmøder
- udstillinger
- underskudsgaranti ved udgivelse af hefter og bøger
- underskudsgaranti for SUFOI kongresser
- samt andre udadrettede aktiviteter

Forskningsfonden

Forskningsfonden råder i dag over knapt 4.000 kr., og målet er at indsamle 20.000 kr. Midlerne bliver anvendt til forskningsaktiviteter i SUFOI, såsom:

- analyser af formodede ufo-fotos/videooptagelser
- indkøb af faglitteratur
- indkøb af tekniske hjælpemidler til rapportoptagelse
- samt andre forskningsorienterede aktiviteter

Ved at støtte os gennem fondene giver du os bedre mulighed for at nå foreningens overordnede mål.

Bidrag modtages med tak på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.